

František Hrubín: Jobova noc – rozbor

Jobova noc = šestileté válečné běsnění

Hrubín polemizuje s básníkem Jobem, který je pasivní, vyzývá ho k aktivitě, k boji.

J O B = B O J

Básník Job nemá nic společného s biblickou postavou Joba.

F. Hrubín: Jobova noc

(3. zpěv)

Ach, Čechy krásné, Čechy mé! (1)

Obraze rámu prastarého, (2)
kolikrát vytrhli tě z něho,
že odprýskali barvy tvé
až po tmou hrobů. A v den slavný
znovu pro zraky žárlivé
napjal tě rámař starodávný. (3)

Ach, Čechy krásné, Čechy mé!

Opánku tvrdě ochozený,
v úvozu nebes pohozený,
ty nejsi ztracen poprvé.
Kolikrát vlast, když tma ji štvala, (3)
řeménky řek si rozvázala
a bosa šlápla do krve.

Ach, Čechy krásné, Čechy mé!

Ad 1) Verš vzat z písně Čechy krásné, Čechy mé.

Ad 2) Naše země má stoletou tradici, nepřátelé se mnohokrát snažili náš národ zničit.
(Srovnání s obrazem, který byl vytržen z rámu.)

Ad 3) Nepřátelům se to nepodařilo. (Obraz byl znovu opraven.)
Vlast šla opakovaně hájit svou samostatnost, suverenitu.

Jazykové prostředky:

Personifikace: Vlast si rozvázala, vlast šlápla

Oslovení – apostrofa: Ach, Čechy krásné, Čechy mé!

